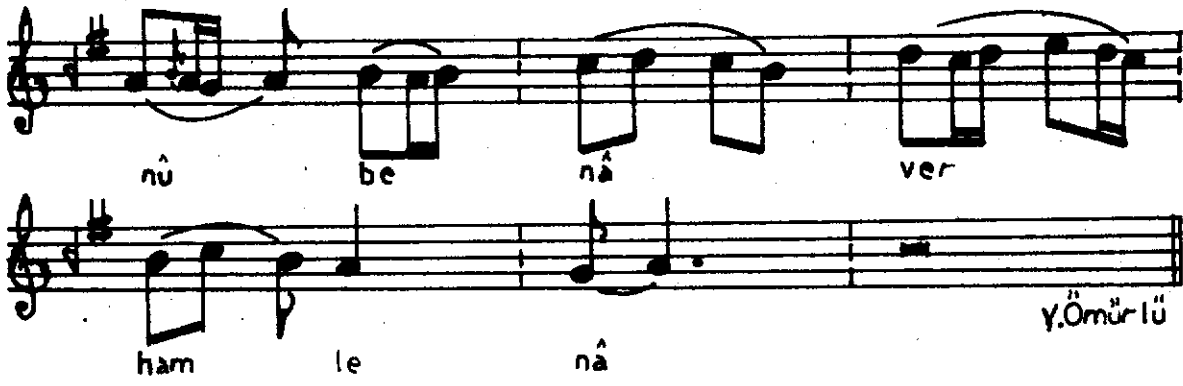

HÜSEYİNİ
(İlâhî)

EV SAT

Gel mi şem vah
det e lin den
aş ki le ci
na ne ben a man
iç mi şem câ
mü şe ra bı
ol mu şam mes
ta ne ben
Rab be na fağ
fir le na zû

Gelmişem vahdet elinden aşk ile cihâna ben
İçmişem câm-ı ezelden olmuşam mestâne ben
(Rabbenâ fağfir lenâ zünûbenâ ve'rham lenâ)

Çünkü "kerremnâ benî âdem" dedi Kur'ân'da Hak
Âyine-veş sûret oldum cism ile ol câna ben

Gönlüme nûr-i tecellî dost cemâlinden doğar
Şem'ine pervâne oldum aşka yâne yâne ben

Çünkü bu sevdâyı yazmış dest-i kudret başıma
Ânın içün yok kararım düşmüşem cev lâna ben

Ey SİNÂNÎ aşk makâmı bes rizâ-yı Hak'dürür
Pâdişâhın hizmetinde durmuşam divâne ben (I)